

[Knud Jespersen.]

det andet har skatteministeren antagelig stadig ikke fundet frem til, hvor mange af disse penge der bruges til investeringer, f. eks. i Rhodesia, Sydafrika og andre steder, hvor dansk erhvervsliv jo også har finansielle interesser. Vi vil også være i stand til at dokumentere, at det ikke har sat nogen form for beskæftigelse i gang.

Jeg vil håbe, skatteministeren er så ærlig, at han siger, at når man er gået med til fra regeringens side at fremsætte dette lovforslag, er det, fordi man er fanget af septemberforligets og augustforligets bestemmelser, men at man aldeles ikke elsker dette forslag. Det ville klæde en socialdemokratisk minister, hvis han ville sige det. Det er en ærlig sag at blive fanget, men man kan da prøve at befri sig, og kan man ikke ved egen kraft, så kan man antagelig forvente vores støtte dertil. Vi er nemlig ikke tilhængere af sådanne fangne personer.

Hvad angår selve forslaget, kan jeg såmænd nøjes med at henvise til, hvad vi sagde, da lovforslag herom første gang blev behandlet: dette er et forslag, som på ingen måde gavner beskæftigelsen. Det kan gavne erhvervslivet, det er klart, det får lidt flere penge, og set fra enhver saglig synsvinkel, så er dette – uden for erhvervenes kredse – et uselt forslag at komme med i en tid, hvor menneskene slås med skatter og kæmper for at komme i arbejde.

Det er vel fremgået med al ønskelig tydelighed, at vi nærmest er imod dette forslag. Vi vil gøre alt for, at det ikke kommer til vedtagelse, men kan desværre nok ikke forhindre det.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke for en forholdsvis venlig modtagelse af forslaget. Jeg noterer også, at de to ordførere, som har taget klar afstand fra forslaget, har en forskellig vurdering af det. Hr. Knud Jespersen mente nærmest, man kunne dokumentere, at det ikke ville have nogen beskæftigelsesmæssig virkning, hvorimod jeg noterer, at hr. Ømann begrænser sig til at sige, at det ikke vil bringe ret mange i arbejde og ikke bringe ret mange nye arbejdspladser ind. Der ligger dog en erkendelse af en vis virkning i den retning, som forslaget tilsigter.

Jeg har også noteret mig, at både hr. Stetter og hr. Anders Andersen vil arbejde for at ændre forslaget i retning af både at gøre det permanent og at indføre en større procent. Jeg

kan ikke give tilslutning til nogen af de to fremsatte ønsker, men jeg har forstået bemærkningerne således, at vel synes man ikke, forslaget er tilstrækkeligt, men man vil heller ikke tage afstand fra det, blot ønsker man det gjort endnu mere vidtrækkende.

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger til hr. Ove Jensen. Hans bemærkninger står jo meget klart og har vist bedst af at stå for sig selv.

Jeg skal give tilsagn om at medvirke under udvalgsarbejdet, og jeg håber, vi kan gennemføre forslaget relativt hurtigt, idet det jo har betydning for erhvervsvirksomhedernes dispositioner for 1977. Sigtet er jo klart det, som også flere har været inde på: at give et incitament til hurtigere nyinvesteringer og dermed beskæftigelsesaktivitet.

Ove Jensen (FP):

Jeg må sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at han desværre helt har misforstået vores skatte-lovsforslag. Jeg går ud fra, det er hr. Bernhard Baunsgaard bekendt, at vi allerede under augustsamlingen fremsatte et forslag om skattefri bundgrænse på 25.000 kr. I den anledning vil jeg gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard: er folk, der har en skattepligtig indkomst på op til 25.000 kr., rige? Er lærlinge rige? Er pensionister rige? Er håndværkeren og den landmand, der af en eller anden årsag har haft uheld i sin virksomhed og derfor har en lav indkomst, rige? Eller hvem er det, der er rige?

Fremskridtspartiets skattelovsforslag vil hjælpe alle, men naturligvis mest dem med de laveste indtægter. Det følger helt af sig selv, idet de allerlaveste indtægter helt bliver fritaget for beskatning.

Jeg opfatter skatte- og afgiftsministerens bemærkninger til mig således, at socialdemokratiet fortsat vil tage fra de fattige og give til de rige.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror alligevel, fremskridtspartiets folk skulle læse deres egne forslag. Jeg vil anbefale, at de studerer de ændringsforslag, de har stillet til den gældende finanslov, og de ændringsforslag, de tidligere har fremsat. Fra 1. januar 1977 skulle bundfradraget, hvis fremskridtspartiet havde fået sine ønsker opfyldt, være 60.000 kr. En enlig folkepensionist ville intet få ud af denne skattelettelse. Til gengæld ville